Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 196. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 13-го ВЕРЕСНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, SEPTEMBER 13, 1978 No. 196. VOL. LXXXV

УКРАЇНСЬКІ КОМБАТАНТИ МАЛИ ЗУСТРІЧ З ГЕН. П. ГРИГОРЕНКОМ

Ген. Петро Григоренко

Ґлен Спей, Н. Й. (О. Л-ий). — Тут, на Оселі УБСоюзу „Верховина", в рамках щорічної традиційної товариської зустрічі Дивізійників, що її від кількох літ організує Станиця Братства кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНА в Ню Йорку, відбулася в суботу, 2-го вересня 1978 р., всекомбатантська зустріч із колишнім генералом совєтської армії, а згодом недавнім ще совєтським в'язнем і членом Української Групи нагляду над виконанням Гельсінських Угод та чільним членом правозахисного руху в Україні, генералом Петром Григоренком.

Цю комбатантську зустріч з ген. Григоренком на „Верховині" спонзорували усі українські комбатантські та українсько-американські ветеранські організації на крайовому поземі, а саме — Братство кол. вояків 1-ої Української Дивізії УНА, ОбВУА, Т-во б. вояків УПА, Об'єднання кол. вояків УПА та Ліга Українських Американських Ветеранів, які для підготовлення зустрічі з генералом Григоренком створили спільно й об'єднано спеціяльний Святочний Комітет під проводом Романа Данилюка, заступника голови Головної Управи Братства кол. Вояків 1-ої УД УНД, як голови.

Зустріч-бенкет в честь генерала Григоренка в суботу, 2-го вересня, відкрив о 5-ій год. по пол. голова Святочного Комітету Крайових Комбатантських Організацій Роман Данилюк, вітаючи генерала як вояка-українця — генерала совєтської армії, який мав відвагу стати в обороні національних і людських прав людини, що їх так ганебно заперечують в СССР, а зокрема жорстоко й безпощадно нищених в Україні.

Після початкової молитви, що її провів о. Анатолій Ситник, настоятель УПЦеркви Св. Покрови в Рочестері, дальшою програмою зустрічі-бенкету проводив голова Головної Управи Братства 1. УД УНА д-р Роман Дражньовський, який привітав генерала від імені всіх українських комбатантських організацій. Від імені Українських Американських Ветеранів вітав Почесного гостя полк. Володимир Стек, голова Координаційного Комітету Українських і Українсько-Американських Ветеранів в Ню Йорку, підкреслюючи, що всі українці, без уваги на те, де вони народились і в якій армії служили, мають одну й ту саму ціль — боротися за волю своєї Української Держави, щоб Україна була вільна для українців, а не чужих займанців.

З черги ведучий програмою представив гостей за головним столом та деяких представників товариств і гостей із залі.

Поміж учасниками Зустрічі були також представники різних організацій, та зокрема численно заступлені Станиці Дивізійників, і то з дальше віддалених околиць, як Детройт, Клівленд, Вашінгтон, Філядельфія, Ню Йорк, Нюарк, Ню Гейвен, Гартфорд і т. д., яких ведучий програмою поіменно представив (а імена яких годі вичислити, бо це

(Закінчення на ст. 4-ій)

ЩОБ НАШОМУ РОДУ НЕ БУЛО ПЕРЕВОДУ!

ЗАКЛИК ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

ДО ВСІХ ЧЛЕНІВ УНС:

Саме тепер завершується підготова до преважливої події однаково, як для українців в діяспорі, так і для їхніх братів і сестер в поневоленій Україні, до ТРЕТЬОГО СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ, що має відбутися в Ню Йорку в днях 23-26-го листопада цього 1978-го року.

Світовий Конгрес Вільних Українців, ця найвища репрезентація українських поселенців у вільному світі, має два головні завдання: мобілізувати всі наші сили і ресурси на допомогу нашому поневоленому, але нескореному народові на рідній землі в його нерівній і затяжній боротьбі вже не тільки за волю і незалежність та найбільш елементарні людські і національні права, але й за саме самозбереження перед заплянованою і здійснюваною ворогом-окупантом загладою, та зберегти наш рід у вільних країнах світу, щоб цю справу продовжував.

Президія Світового Конгресу Вільних Українців і наші крайові репрезентації, Український Конгресовий Комітет Америки та Комітет Українців Канади, в підготові до цієї найважливішої тепер події — Третього Світового Конгресу Вільних Українців, звернулися окремими закликами в справі фінансової допомоги для відповідного переведення цього Конгресу. Збіркова акція вже почалася і триватиме до кінця жовтня ц. р. Ми, Головний Уряд Українського Народного Союзу, зібрані на своїх надзвичайних нарадах в днях 8-9-го вересня на Союзівці, звертаємося до всіх наших членів в ЗСА і Канаді з гарячим закликом негайно і щедро відгукнутися на заклики Президії СКВУ та наших крайових централь, УККА і КУК. Наші Брати і Сестри на рідній землі в найбільш невідрадних обставинах приносять найвищу жертву, бо жертву не тільки свого майна, але й волі та життя, щоб нашому роду не було переводу. Ніхто не очікує і не вимагає такої жертви від нас, але ми були б негідні називати себе українцями, якби відмовились бодай від щедрої грошової пожертви на ті великі і благородні цілі, що їх ставить перед собою наш Світовий Конгрес Вільних Українців.

Члени Українського Народного Союзу за всю вже майже 85-літню історію цієї нашої Української Заморської Твердині завжди давали приклад жертвенности на народні цілі. Повторімо цей приклад і тепер своїми щедрими пожертвами на цілі СКВУ! Щоб нашому роду не було переводу!

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Союзівка, 9-го вересня 1978.

(Заклик УККА у цій справі повторений на ст. 3-ій у цьому числі.)

БЕҐІН І САДАТ СПОДІЮТЬСЯ „ПОЗИТИВНИХ НАСЛІДКІВ"

Кемп Дейвід, Мериленд. — Ізраїльський прем'єр Менахем Беґін минулої неділі, 10-го вересня, заявив кореспондентам, що вважає, що „вершинна конференція" відносно можливого замирення на Близькому Сході, яка проходить у цьому президентському вакаційному курорті і в якій беруть участь єгипетський президент Анвар ель-Садар і президент Джіммі Картер, „проходить успішно" і він передбачає „позитивні наслідки". Подібно, хоча може менш оптимістично, оцінив можливі наслідки конференції ізраїльський міністер оборони Езер Вайцман.

Натомість президент Садат та інші члени Єгипетської делеґації на „вершинну конференцію" заявили, що хоча бажають успішного закінчення цієї конференції, то покищо не бачать жадного поважного проґресу в тому напрямі.

Ізраїльська делеґація хоче, щоб конференція в Кемп Дейвіді стала першим кроком до дальших безпосередніх переговорів між Єрусалимом і Каїром, а єгипетська сторона зазначує, що якщо в Кемп Дейвіді не буде „значного проґресу", то єгипетський уряд відмовиться від будьяких майбутніх безпосередніх переговорів з Ізраїлем.

Точних подробиць з перебігу „вершинної конференції" ще не подають, щоб не пошкодити переговорам, але і члени єгипетської та ізраїльської делеґацій, як теж Джоді Повелл, пресовий секретар Білого Дому, протягом останніх кількох днів подавали дещо більше інформацій ніж раніше. Покищо не відомо, коли закінчиться ця „вершинна конференція", яка розпочалася 5-го вересня, але припускають, що вона може потривати до середи чи четверга, 13-го чи 14-го вересня, або навіть довше.

Найважливіші проблеми, що їх обговорюють в Кемп Дейвіді, це справа звільнення Ізраїлем окупованих арабських земель на західньому березі ріки Йордан і біля міста Ґази, запевнення безпеки для Ізраїля і розв'язка проблеми палестинських арабів. Єрусалим і Каїр займають діяметрично протилежні становища щодо згаданих справ і тому існують сумніви, чи в Кемп Дейвіді дійде до якогось значного компромісу.

Минулої неділі президент Картер, президент Садат, преме'єр Беґін і члени єгипетської та ізраїльської делеґацій відвідали історичне побоєвище з Американської Громадянської Війни біля містечка Ґеттісбурґ, яке віддалене на 20 миль від Кемп Дейвіда. У цій триденній битві в 1863-му році, яка запевнила остаточну перемогу Півночі над Півднем, було понад 50,000 жертв. Як відомо, президент Абрагам Лінкольн в тій місцевості виголосив свою славну „Ґеттісбурзьку промову".

В Ню Йорку відбудеться громадська нарада в справі СКВУ

Ню Йорк. Н. Й. — Комітет Українсько-Американських Організацій Великого Ню Йорку — Метрополітальний Відділ УККА, головою якого є тепер інж. Євген Івашків, інформує, що у пов'язанні з недалеким уже Світовим Конгресом Вільних Українців, який, як відомо, відбудеться тут в днях від 23-26-го листопада ц. р., в суботу, 16-го вересня, о год. 3-ій по полудні в приміщенні Українського Народного Дому при 2-ій евеню (велика заля) відбудеться перша Всегромадська нарада в справі III СКВУ. На нараді виступлять з інформаціями члени Підготовчого Комітету з американського терену і всі приявні матимуть змогу висловити свою думку до програми та інших справ, які будуть рефероване на нараді. Очевидно, від постави цілої громади Ню Йорку і околиць у великій мірі залежатиме успіх СКВУ, бо українським організаціям цього міста, як господарям Конґресу СКВУ, припаде великий і відповідальний обов'язок зорганізувати і успішно перевести велику Всеукраїнську Маніфестацію в обороні прав України і деколонізації СССР. Ця Маніфестація заплянована на 26-го листопада ц. р.

Президія КОУАО очікує, що українське громадянство повністю піддержить цю Маніфестацію і тим самим спричиниться не тільки до успіху Конґресу, але в першу чергу розголосу справи політичних в'язнів і боротьби українського народу за його національні й людські права.

БРЕЖНЄВ І КЕННЕДІ РОЗМОВЛЯЛИ ПРО РОЗЗБРОЄННЯ

Москва. — Ройтер інформує, що Леонід І. Брежнєв, генеральний секретар ЦК КПСС і голова Президії Верховної Ради СССР, прийняв на спеціяльній авдієнції сенатора Едварда Кеннеді, демократа з Массачусетс, який перебував у Москві на спеціяльній міжнародній конференції здоровельного забезпечення, і розмовляв з ним про загальне роззброєння, а зокрема про переговори відносно скорочення стратегічної зброї, які ведуться між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом вже від якогось часу. Брежнєв ввесь час відмічував, що СССР бажає розвинути „конструктивну і довготривалу" співпрацю із ЗСА та закликав, щоб обидві країни здержали „гонку" озброєння. Кеннеді розмовляв з Брежнєвим більше як годину і в часі тієї розмови, крім теми роззброєння були порушувані також інші справи міжнародної політики. Брежнєв, згідно з інформацією совєтського агенства ТАСС, підкреслював важливість співпраці СССР із ЗСА, побудованої на „рівноправності і невтручанні у внутрішні справи одна одної". В короткому комунікаті, який одержали кореспонденти від американської амбасади в Москві, говориться, що сенатор Е. Кеннеді і совєтський верховода Леонід Брежнєв обговорили у „приятельській атмосфері" багато справ міжнародної політики, а в першу чергу ті справи, які мають безпосереднє відношення до ЗСА і СССР. Покищо немає жадних познак, що сенатор Кеннеді підносив у розмові з Брежнєвим справу ув'язнених дисидентів, суд над якими був до певної міри причиною погіршення відносин між обома країнами.

Перед сесією Брежнєв розмовляв з фоторепортерами, совєтськими і ЮПІ, кажучи: „не зуживайте усього фільму для мене, залишіть дещо для сенатора Кеннеді, на якого я чекаю". Спочатку розмова велася про Міжнародний конґрес здоровельного забезпечення, а Кеннеді передав Брежнєву декілька своїх фотографій з попередніх зустрічей з ним. На запитання Брежнєва, чи Сенат ратифікує совєтсько-американський договір про скорочення стратегічної зброї, якщо такий буде підписаний, Кеннеді відповів, що Сенат напевно з великою увагою поставиться до такого документу і буде його уважно студіювати, заки прийде до остаточної ратифікації.

В неділю, 10-го вересня ц. р., Кеннеді покинув Москву, закінчивши там свій 6-денний побут. Після розмови з Брежнєвим він відмовився розмовляти із західніми кореспондентами, а кореспондентові ТАСС заявив, що теперішні відносини між ЗСА і СССР не є ідеальними. „Можливо, заявив сенатор Кеннеді, — в найближчому майбутньому можна буде дещо зробити для покращання цих відносин". Він висловив надію, що договір про скорочення стратегічної зброї буде підписаний в скоромv часі.

НЕСПОКОЇ В НІКАРАҐУА ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Манаґуа, Нікараґуа. — Пресові аґентства інформують, що партизанські відділи так званого Визвольного Фронту захопили вдруге з черги найбільше місто Нікараґуа, Леон, і частину столиці Манаґуа в намаганні повалити уряд теперішнього президента Анастасіо Сомоза і встановити лівий уряд у цій південноамериканській країні. Покищо Сомоза контролює ще військові частини, які вже розпочали протинаступ проти партизанських частин і цивільних лівих революціонерів, які правдоподібно одержують зброю і амуніцію від комуністичної Куби. „Наступила хвилина остаточної розплати", — заявляють марксисти у своїх летючках, які вони масово розповсюджують по цілій країні, закликаючи населення виходити на вулиці і ставити відкритий спротив владі президента Сомози. Пресове агентство „Пренса Лятіна" інформує, що противники Сомози збирають також зброю від населення і силою мобілізують молодих нікараґців в ряди повстанських відділів, а хто супротивляється, того розстрілюють на місці. Військові частини Сомози і летунство ведуть тепер сильну протиатаку, щоб назад відібрати захоплене місто і привернути контролю уряду у столиці. Речники Червоного Хреста жалуються, що обидві воюючі сторони не зважають на ранених і тих, які потребують конечної допомоги. Вони також не погодились припинити бій, щоб дати можливість співробітникам Червоного Хреста підібрати тих пораених вояків, яким можна ще врятувати життя. В місцевості Масая, 19 миль від Манаґуа „сандіністи" — так називають лівих повстанців — вживали навіть легкої артилерії в боротьбі з національною ґвардією і це підтверджує здогади, що їх піддержує якась держава, доставляючи зброю й інші військові матеріяли, потрібні повстанцям в боротьбі з реґулярними військовими частинами. Трупи, згідно з інформаціями пресових аґентств, валяються дослівно на вулицях в містах Леон, Манаґуа й інших, і ніхто їх не підбирає, бо Червоний Хрест допомагає в першу чергу пораненим.

У кубинській місії до ООН вибухла бомба

Ню Йорк. — В минулу суботу, 9-го вересня, стався вибух бомби в кубинській місії до Об'єднаних націй. Три особи ранені, включаючи нюйоркського поліциста, який охороняв місію.

Годину після цього вибуху, до пресової аґенції ЮПІ потелефонувала особа і заявила, що бомбу підклала крайньо-права терористична група „Омеґа 7". Ця група, що складається з кубинських еміґрантів, які проживають у ЗСА, заявляла в минулому, що вона несе відповідальність за підкладання бомб і кільканадцять вибухів, головно в дільниці Ню Йорку.

Особа, яка потелефонувала до пресової аґенції ЮПІ, з еспанським акцентом заявила: „Цей вибух бомби був відповіддю намірам Кастра відновити взаємовідносини з З'єднаними Стейтами Америки та недавньому діялогу з деякими зрадниками з кубинської громади в ЗСА". Він також додав, що подібні акції будуть продовжуватись з тією метою, щоб показати американській спільноті, що вони мають до діла з Кастром тираном, в країні якого знищено тисячі кубинських патріотів.

У Філядельфії влаштовують курс про Слугу Божого Митр. Андрея

Філядельфія. — У вівторок, 19-го вересня, пічнеться тут у Філядельфійській Філії Українського Католицького Університету ім. Клемента Папи курс про життя і творчість Слуги Божого Митрополита Андрея. Курс триватиме до 14-го грудня, виклади відбуватимуться щовівтірка, а додаткові семінари у четверги. До курсу заанґажовано 17 викладачів, з того чотирьох не-українців. Під цю пору, Дирекція Філії Українського Католицького Університету робить заходи, щоб згадані виклади видати окремими збірником англійською мовою. Ціллю згаданого курсу є обзнайомити ширші круги української громади із життям та творчістю Великого Митрополита й бодай скромно причинитися до приспішення його канонізаційного процесу. Додаткові інформації оро цей курс можна одержати від дирекції Філії УКУ під адресою 7911 Whitewood Road, Elkins Park, Philadelphia, Pa. 19117.

Сенат ОУН відбув Малу Раду

Лігайтон, Па. — З нагоди Конвенції Організації Державного Відродження України (ОДВУ) Сенат Організації Українських Націоналістів відбув Малу Раду. Темою Ради були справи, зв'язані з кризою в Державному Центрі УНА і Конвенція Українського Національного Об'єднання Канади, як теж третій Світовий Конгрес Вільних Українців (СКВУ). Велика Рада ОУН відбудеться у Торонті в днях 7-8 жовтня під час Конвенції УНО, на яку запрошується всіх сенаторів, бо треба приготовитися до Великого Збору Українських Націоналістів, який має відбутися ще перед або по ВЗУН.

„Зарево" матиме з'їзд в кінці цього тижня

Лігайтон, Па. — Об'єднання Українських Академічних Товариств „Зариво" відбуде тут на Оселі ім. Олега Ольжича в днях 16-го і 17-го вересня, ц. р. свій Звичайний З'їзд, у програмі якого передбачається три доповіді, а саме: д-ра Марка Антоновича — „Ґенеза „Зарева", його ідеологічні заложення і його праця"; Павла Дорожинського — „Зарево" на тлі 30-літньої діяльности" й інж. Богдана Гасюка — „Зарево" в майбутньому: перспективи і можливості". Після доповідей відбудеться дискусія, звіти керівних органів і вибори.

З'їзд розпічнеться в суботу, 16-го вересня о год. 9-ій рано.

В КАНАДСЬКОМУ ЛОНДОНІ ВІДБУЛАСЬ ОДУМІВСЬКА ЗУСТРІЧ — 1978Р.

Лондон, Онтаріо (О. Ш.). — „Народе України! Твоєю силою, волею, словом утворилась на українській землі вільна Українська Народна Республіка..." цими безсмертними словами з 4-го Універсалу Центральної Ради голова Комітету підготовки цьогорічної зустрічі Об'єднання Демократичної Української Молоді, Олександер Харченко відкрив офіційну частину зустрічі — Бенкет. Уся програма зустрічі — 1978-го року Одумівської молоді зі старшим громадянством, яка відбулася в канадському Лондоні під час трьох днів з нагоди Свята Праці 2-4-го вересня, була присвячена найвизначнішій події історії України XX століття — проголошення й укріплення Української Народної Республіки 60 років тому...

Студенти працюють...

Уже в п'ятницю, 1-го вересня на одумівській оселі „Україна" лунали дзвінкі голоси молоді. Вигуки задоволення від зустрічі чути було в розкішній залі оселі і на паркувальній площі. Перед вечірньою забавою кипіла праця. Студентський Відділ ОДУМ-у (СВОДУМ) відбув свою конференцію, в результаті якої обрано нову Управу в такому складі: Андрій Шевченко — голова, Віктор Ліщина — заступник, Сузана Якута — скарбник і Лариса Яскевич — секретар. Обрано редакційну колеґію для Студентського Бюлетеню: Лариса Яскевич — голова, Віктор Швець — кореспондент на Захід ЗСА, Микола Фурсик — кореспондент на схід ЗСА і Віктор Ліщина — кореспондент на Канаду.

Спортові змагання

Серед розкішної природи є більше завзяття змагатися. Спортові змагання у відбиванці закінчилися перемогою хлоп'ячої дружини з Торонта і дівочої дружини з філії в Чікаґо. Тут завзято змагалися репрезентанти з філії ОДУМ-у: Торонта, Чікаґо, Лондону, Бавнд-Бруку й Філядельфії.

Панеля

Студентський Відділ ОДУМ-у на чолі з його попереднім головою Дмитром Якутою зорганізував панелю на тему „Ів. П. Багряний". В панелі взяли участь: Ігор Роговський від молодшої студентської ґенерації та д-р А. Лисий і О. Шевченко від старшої ґенерації. Була спроба хоч частинно насвітлити життя і творчість Івана П. Багряного: літературну, політичну й суспільно-громадську.

Бенкет

Програма бенкету була основою цілої зустрічі, бо її приготовляла й виконувала виключно молодь: Юрій Криволап, мол. — господар і три промовці: Ірина Смик.

(Закінчення на ст. 3-ій)

У Родезії проголошено „вийнятковий стан"

Солсбері. — Прем'єр Іян Смит, білий голова тимчасового уряду Родезії, до якого входять теж представники поміркованих фракцій чорної більшости тієї африканської країни, минулої неділі, 10-го вересня, заявив, що з уваги на те, що радикальний „Патріотичний Фронт" продовжує збройну боротьбу проти тимчасового уряду, в Родезії встановлюється „обмежений вийнятковий стан".

Промовляючи на телебаченні і в радіо, Смит повідомив, що будуть встановлені заходи для запевнення безпеки країни, але також будуть ґарантовані права всіх громадян Родезії. Він, однак, не входив у подробиці щодо форми цього „вийняткового стану", а тільки говорив дуже загальниково.

Проте, того самого дня поліційні і військові чинники заарештували понад 20 прихильників „Патріотичного Фронту", партизанські відділи якого мають свої бази в сусідніх країнах, тобто в Замбії та Мозамбіку.

Тимчасовий уряд обіцяв, що до кінця цього року влада перейде в руки чорної більшости, але права білої меншости будуть ґарантовані. Натомість „Патріотичний Фронт" вважає, що тимчасовий уряд не заступає інтересів чорних, а тих негрів, які ввійшли до уряду, називає „зрадниками".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Клопоти з релігією

,,Атеїсти за працею'' — це головне мотто, під яким партійно-державні органи в Совєтському Союзі ведуть посилену боротьбу з релігією і, як пише совєтська преса, з ,,релігійними культами, що їх плекають і поширюють церковники''. Помимо того, що численні газети і журнали, а також антирелігійні памфлети, що їх масово видає атеїстичне товариство, багато пишуть про ,,великі успіхи атеїстичної роботи'', офіційна преса час від часу мусить таки признаватися до ,,недоліків'', мовляв, ,,не скрізь маштаби і рівень науково-атеїстичної пропаганди відповідають вимогам часу''. Її ведуть подекуди від випадку до випадку, несистематично, або, говорячи іншими словами, щоб збутися, тобто задовільнити партійних наглядачів і позвітувати в районні й обласні центри, що робота ,,виконується задовільно''.

Цікаво у пов'язанні з цим відмітити, що комуно-московські пропаґандисти відкрито признаються до неуспіхів в боротьбі з релігією і рівночасно ненароком визнають її важливість у духовному житті народів, поневолених Москвою. Деякі совєтські автори кажуть, що у всьому винні старші й ті, які займаються вихованням молоді, бо ,,деякі сім'ї ще й досі плекають в себе релігійний культ — затруюють душі молодих''. Крім того — кажуть вони — ,,релігію чимраз частіше використовують закордонні центри масової інформації в ідеологічній боротьбі з країнами соціялістичної співдружности''. Совєтські атеїсти твердять, що ,,деякі кола на Заході бачать в релігії один із можливих каналів поширення ворожих, зокрема націоналістичних і сіоністських поглядів''. Очевидно, партійні ,,шефи'' закликають відповідальних за виховання молоді осіб і установи використовувати усі засоби ідеологічної роботи для ,,рішучої відсічі підступам буржуазних ідеологів''.

Усім відомо, що скривається за такими пропагандивними кампаніями, які починаються насамперед на сторінках партійної преси, а потім переходять до кабінетів партійних функціонарів і,врешті,до КҐБ, який займається ,,практичним переведенням'' антирелігійної кампанії. Треба отже очікувати нових переслідувань релігії в СССР, нових засудів церковних діячів, нових шиканів партійної бюрократії супроти віруючих осіб. Нова кампанія готова розпочатися напередодні 60-річчя 1-го з'їзду Компартії України, який ,,має викликати хвилю політичного і трудового піднесення''.

Значить, клопоти з релігією після 60-річного панування комуно-московських атеїстів і дотеперішніх жорстоких розправ з релігійними громадами та ліквідацією Церков, зокрема Української Автокефальної Православної і Української Католицької, не закінчилися. ,,Релігійні пересуди'' в народі все ще дуже сильні, зокрема в Україні, і твердження, наче б то ,,релігія була залишками минулого'' не відповідають правді. З багатьох джерел, в тому також із дисидентських відомо, що якраз тепер проходить в СССР релігійний ренесанс; що ,,релігійними пересудами'' дуже цікавиться молодь, яка шукає в релігії духовного задоволення; що релігія ще й тепер становить велику потенційну силу, якої, побіч націоналізму, найбільше бояться кремлівські диктатори.

Виявлено два трьохсотлітні дуби в Харківщині

Київ. — Члени товариства охорони природи, обстижуючи рідкісні дерева на території Жовтневого району, виявили два могутні трьохсотлітні дуби — інформує ,,Молодь України".

Це велетні, які залишилися від лісу, що ріс на правому березі річки Уди. Про цей ліс нагадують також назви сіл — Липовий Гай та Ясна Поляна. В Іпатіївському літописі згадується, між іншим, що в тому місці зупинявся князь Ігор на шляху з половецького полону в свій Новгород-Сіверський.

Сьогодні в Харківській області нараховують більше ста пам-яток природи та все частіше виявляють нові місця з цінними рослинами. Тому оголошено заповідними об'єктами Байрачний степ недалеко Ізюма, в якому знайдено біля 400 видів лікарських трав, і Гомольшанський природний парк з його особливим ,,швейцарським" краєвидом.

Євген В. Федоренко

ПЕРСПЕКТИВИ НА ПОКРАЩАННЯ

Кемп Дейвід, як відомо, набрав особливого розголосу під час зустрічі М. Хрущова з Д. Айзенгавером у 1959 році.

Кемп Дейвід, до речі, — це позастолична літня резиденція американських президентів у Мерілендських горах, куди не можуть проникнути, без спеціяльного дозволу, представники засобів масової інформації.

Знову Кемп Дейвід стає центром розголосу та всесвітньої уваги, бо тут розпочалася ,,конференція на вершинах'', в якій разом із президентом Картером беруть участь єгипетський президент Садат та ізраїльський прем'єр Беґін.

З часу історичної поїздки Садата до Єрусалиму пройшло дев'ять місяців, але розв'язки з близькосхідних суперечностей не знайдено; спільні ізраїльсько-єгипетські переговори перервалися й знову опинилися в безвихідному становищі. Розпочалися гострі взаємні обвинувачення. Особисті відношення між Садатом і Беґіном знову погіршилися, включаючи персональні взаємообвинувачення в провалі розпочатих переговорів у листопаді м. р. Надії на замирення на Близькому Сході поволі зникали. Більше того, американські експерти стали натякати на черговий арабсько-ізраїльський конфлікт. Це, власне, спонукало президента Картера скликати трьохбічну нараду в Кемп Дейвіді з метою збереження хоч теперішнього нетривкого миру на Близькому Сході. Між іншим, жаден інший президент не звів разом головних противників на Близькому Сході. Жаден інший президент не наважувався так відверто включитися в знайдення мирної розв'язки поміж ворогуючими сторонами, впливати на них, щоб їхні розходження були урегульовані шляхом компромісу, шляхом взаємних поступок.

Президент Картер свідомий непомірних труднощів у досягненні будь-якого компромісу поміж єгипетською та ізраїльською постановами в цілому ряді питань на Далекому Сході. Тому він вже заздалегідь остерігав політичних експертів, що ЗСА не мають ніяких ґарантій успіху на нарадах у Кемп Дейвіді. Ця обережність базується на заяві єгипетського президента та ізраїльського прем'єр-міністра, що вони не мають наміру міняти свої становища у справі територіяльного і палестинського питання. А ці питання являються ключевими в розв'язці близькосхідного конфлікту.

Ізраїль та Єгипет стоять твердо на своїх, хоч не опублікованих плянах, на базі яких, на їхню думку, можна дійти до замирення та правдивого і тривалого миру на Близькому Сході Обидві сторони, без сумніву, щиро прагнуть полагодити близькосхідній конфлікт, що вже триває три десятки років, і підписання мирного договору. Проте, позиції Беґіна і Садата, базуючись на їхніх заявах, — цілком протилежні, кардинально суперечливі. Перше, територіяльні розходження: ізраїльський уряд готовий визнати суверенітет Єгипту над Сінайським півостровом, одначе під умовою, що Ізраїль затримає там деякі оселі та летунські бази для ґарантії безпеки в тому районі. Єгипет домагається повернення півострова без жадних умов; Західній берег річки Йордан і смуга Ґази: Ізраїль погоджується встановити тут місцеву адміністраційну автономію з умовою, що тільки через п'ять років можна розпочати переговори про незалежність цієї території. Єгипет, зі свого боку, пропонує передати цю територію під тимчасову контролю Йорданії та Єгипту, а через п'ять років палестинські араби вирішать самі своє майбутнє. Друге, Єрусалим: Ізраїль уважає, що це місто є складовою частиною ізраїльської держави, але він погоджується надати спеціяльний статус для святих мусульманських місць. Натомість Єгипет вимагає звільнення Східнього Єрусалиму. Третє, ізраїльські оселі на окупованій Ізраїлем території: Ізраїльський уряд виявляє бажання обговорити це питання, а Єгипет заявив, що всі оселі мають бути перенесені до Ізраїлю. Четверте, самоопреділення палестинських арабів: це питання ізраїльський уряд відмовляється обговорювати тепер, він навіть не вживає слово ,,палестинець'', натомість — ,,арабські мешканці'', яким він готовий надати внутрішню автономію, однак лише після перехідного періоду (який дорівнює 5-річному термінові). Єгипет же домагається, щоб ,,палестинський народ'' сам вирішив свою долю. Проте, в початковому періоді, державна палестинська одиниця має бути поєднана з Йорданією.

І нарешті п'яте — це справа арабських втікачів: Ізраїль заявляє, що обмежене число арабських втікачів може повернутися на Західній берег ріки Йордан і в смугу Ґази, а інші — залишаться там, де вони проживають тепер. Єгипетський уряд домагається права для арабських втікачів повернутися навіть до самого Ізраїлю, якщо вони цього бажають.

Також справа першорядної ваги — ґарантія безпеки Ізраїлю. Прем'єр Беґін жадає затримати стратегічні територіяльні пункти після евентуального виведення свого війська з окупованих територій. Президент Садат домагається принципової заяви від Ізраїлю про готовість відтягнення свого війська ще перед тим, як арабські держави опрацюють договір про збереження миру і безпеки на Близькому Сході, включаючи безпеку Ізраїлю, але ні один ізраїльський солдат не сміє залишитися на окупованих арабських територіях після 5-річного терміну.

Єгипет, на думку журналу ,,Ю. С. Нюз енд Волрд Ріпорт", не піде на жадні значні уступки, якщо Ізраїль не погодиться на виведення свого війська з окупованої території.

Як твердять політичні експерти, в Кемп Дейвіді не буде знайдена розв'язка близькосхідньої проблеми, хіба тільки буде створена добросприятлива психологічна атмосфера для дальших переговорів.

Немає сумніву, що президент Картер, скликаючи конференцію в Кемп Дейвіді, бажав передусім зберегти сучасний хоч і нестійкий мир на Близькому Сході, злагодити особисті тертя між Садатом і Беґіном та зрушити і продовжити переговори, спрямовані до загально ізраїльсько-єгипетського замирення. Проте, в цій зустрічі ЗСА беруть участь як повний партнер, а це вже може знаменувати початок нової фази в політиці ЗСА на Близькому Сході. І тому участь президента Картера в нарадах — це найбільш критична проба для його політичного престижу в Америці і світі: чи він буде спроможний вплинути на ізраїльського прем'єра і єгипетського президента не тільки зрушити мирні переговори, а також осягнути значних успіхів у розв'язці близькосхідного конфлікту. Неуспіх конференції залишив би тривалий слід в його політичній кар'єрі.

Президент Садат, як і президент Картер, наполегливо хоче знайти розв'язку складного теперішнього становища та оправдати свою ,,мирну ініціятиву" і поїздку до Єрусалиму, щоб хоч частково задовольнити інші арабські країни, які все гостріше атакують Садата (стримано ставляться до єгипетського президента лише Йорданія і Савдійська Арабія).

Найменше, в порівнянні з двома попередниками, втратить на невдачі переговорів прем'єр Беґін, який має значну підтримку уряду і парляменту. Та проте, як свідчить остання стотисячна демонстрація в Ізраїлі, учасники якої домагалися поступок від Беґіна в Кемп Дейвіді, не є маловажною в його політичній кар'єрі, також ще й тому, що попередній уряд прим'єра Їцака Рабіна був схильний йти на уступки щодо звільнення окупованих арабських територій.

Слід також додати, що в Ізраїлі існує економічна криза, інфляція вже досягла 40 відс., бюджет дефіцитний — майже один більйон. Приватний капіталовклад, як свідчать економісти, зменшується. Економіка Ізраїля отримує два більйони американської допомоги і подібна сума

(Закінчення на ст. 4-ій)

ХАМЕЛЕОНИ

У французькім міністерстві колишніх Комбатантів знаходиться умова Марше, нині генерального секретаря Комуністичної партії Франції, яку він підписав із Організацією Сойкель-Ґавляйтер, що набирав у Франції рекрутів на роботу для Німеччини. Цей документ оголосив Огюст Лекер, а журнал ,,Мінют'', правого напрямку, повторив цей документ на своїх сторінках. Але редактори, друкуючи цей документ, на його берегах дали деякі бюрократичні пояснення, щоб читач краще його зрозумів. Ось, за це й ухопився Марше та й подав справу до суду за знеславлення його. У суді на розправі притиснули Марше так, що він розплкався. З цього процесу, який Марше програв, вийшло, що Марше з приходом німців — за Гітлера — до Франції зголосився на охотника працювати у фабриці зброєн-стрілен для Третього Райху. Тоді охотники втішалися привілеями й могли вони підписувати умови. З цього процесу ще вийшло наяв таке: Марше ще перед виїздом на роботу до Німеччини працював у такій же фабриці у Франції, а ця фабрика, очевидно, була вже під проводом німців. В архівах Бонну є й адреса тієї німецької родини в Авгсбурзі, при якій Марше, працюючи, жив; ця родина посвідчила, що теперішній голова французької Комуністичної партії був не тільки вільний у своїх порухах, а й виявляв деякий подив для Гітлера. Ще перед кінцем війни Марше вільно вернувся до Франції, а всі інші молоді французи, між ними й комуністи, гинули в концентраках, у таборах праці, на фабриках. Ще одна цікава подробиця: Марше виставився за одного свідка, комуніста, який на розправі свідчив, що цей документ-умова не є правдивий, бож і він, цей свідок, ,,насильний робітник'', не підписував такої умови. Але трибунал розкрив, що цей свідок став ,,насильним робітником'' щойно в серпні 1977 р., коли Марше вже рішився повести цей процес: був це підступ комуністичної партії — крити свого головача.

Для сумної потіхи такий висновок із цієї події: таких ,,характерів'', таких Юрків має кожен нарід.

Михайло Островерха

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує інж. Лев Яцкевич

УЯВНИЙ ТА СПРАВЖНІЙ МАРС

В 1877 році Марс був віддалений від землі тільки 40 мільйонів миль. Цю нагоду використали европейські астрономи для детальної обсервації поверхні Марса при помочі уліпшених телескопів. Одним з тих астрономів був Джіованні Чапареллі з Міляно, предок сьогоднішних продуцентів парфуми тієї самої назви. На своє велике здивування він запримітив на телескопнім диску Марса мережу простих, тонних ліній, які він назвав ,,каналі'', що в італійській мові є відповідником наших річищ.

На жаль, слово ,,каналі'' перекладено в англійській мові на ,,канали'', цебто слово, що асоціює технічну споруду та імпутує можливість існування інтеліґентного життя на Марсі.

Обсервації Чапереллі продовжував американський астроном Персивел Лавел, що збудував для тієї цілі приватну астрономічну обсерваторію Флеґстаф. Він не тільки потвердив при помочі кількох тисяч фотографічних світлин існування каналів на Марсі, але поширив їх мережу та подав докладний опис та пояснення.

На думку Лавелла, Марс це вмираюча плянета, на якій інтеліґентні істоти сконтруювали широку мережу каналів, якими вони розпроваджують воду з топніючих вліті снігових шапок на бігунах по цілій поверхні плянети.

Обсервації та висновки Лавелла дали поштовх до повені фантазійних повістей, згадати б тільки ,,Війну світів'' Г. Г. Веллза, чи цикл марсіянських повістей Едгара Райса Борровса (винахідника Тарзана). Герой його повістей, Джон Картер, з'являється на Марсі в часі сну, залишаючи своє тіло на Землі.

На Марсі, який Борровс називає Барсум, в руїнах колись величавих міст, положених над берегом Мертвого моря, живуть дивовижні люди, 15 стіп високі з 4-ма руками зеленої барви.

Здовж каналів, крізь які протікає життєдайна коса, живе раса культурніших, але войовничих мешканців Барсуму, які користуються літаками та мають під своєю контролею устаткування для продукції кисня, яким сповняють рідку атмосферу плянети.

В інших пригодах Джан Картер находить заховану в недоступних полосах обох бігунів старинну цивілізацію Марса, яку репрезентують три леґендарні раси могучих колись народів: білої, чорної та жовтої барви та чудну фльору й фавну з білими мавпами і людьми-рослинами на чолі.

Як бачимо, Марс Райса Борровса, це лавеллівський Марс, закосичений висохлими морськими басейнами, широкою сіткою каналів, станціями помп, 6-ногими звірями та людьми різної величини та барви шкіри.

Черговою сенсацією в астрономії було відкриття 2-ох місяців Марса (1877) американським астрономом Ассефом Голлом. Тим місяцям він дав найменння коней, що тягнули колісницю грецького бога Марса: Фобос і Деймос. Цікаво,що менший місяць Фобос, величиною 10 миль в промірі виявляє тенденцію постійного зменшення своєї орбіти обороту довкруги Марса, що поруч з відносно його малого питомого тягару стало джерелом фантастичної гіпотези совєтської астрофізики І. Шиховського, що, мовляв, місяць Фабос, це порожнистий штучний сателіт. Щоб провірити остаточно, як виглядає справжній Марс НАСА вичалила дослідну ракету Марінер 9 (1971), яку по кількамісячній подорожі запущено в орбіту навколо Марса.

На основі кількох тисяч світлин, пересланих на землю радієвим шляхом, стверджено, що оба Маріянські місяці глибоко поорані метеорами та жаден з них не має познак штучного сателіта. Фотографії з долиниКопрак, на якій Лавелл запримітив найбільший канал, виявили величезну тріщину 1 милю заглибшки, 50 миль завширшки та 3,000 миль завдовжки. Ця тріщина не була ідеально простою лінією та не виявила слідів інженерної споруди. Зате здовж долини Копрат запримічено існування глибоких річищ з численними відгонами, які становлять, мабуть, продукт дії пливучої води. З огляду на те, що тиск атмосфери на Марсі вдесятеро менший як на землі, вода в стані рідиннім не може тепер там існувати.

Можливе, що, напр., 12,000 літ тому Марс був закосичений ріками та озерами, між якими розвивалася багата рістня та звіринне життя, подібне як на землі. Можливо навіть, що залишки того життя в формі бактерійній існують досьогодні? Відповідь на це питання мали дати оба Вікінги (І та II), які в навечер'я 200-ліття НАСА вичалили в дорогу до плянети Марс. На жаль, ті рухомі лябораторії не виявили ні слідів органічного життя на Марсі, ні слідів каналів Лавелла, але річища Шапарелля там існують. Можливе, що колись в майбутнім ті річища будуть знову сповнені пливної води, по якій будуть плисти туристичні гондолі з землі.

Богдан З. Казимира

ПОМІЖ СВОЇМИ У ВАРШАВІ

[4]

Можливо,що ця жінка митрополита проф. Івана Огієнка; Драченко (ім'я нечітке), 1891-1938, сотник УНР. Увагу звертає братня могила, в якій спочили працівники УДК у Варшаві, вбиті при праці польською боївкою 31.III. 1944 р.: Сергій Гамалій, 1892-1944, поручник УНР, Теодор Когутяк, 1899-1944, хорунжий УГА, і Григорій Дорошенко, 1893-1944, вояк Армії УНР. Тоді теж згинув голова УДК, підполк. УНР, Мих. Поготовко, він похоронений окремо. Далі Мусій Пономаренко, 1896-1943, адм. хорунжий УНР; Іван Іванович Шевченко, 1888-1941, начальник Головної Управи Військової Повинности Міністерства Внутрішніх Справ; Михайло Вахнюк, кол. посол до польського сейму, 1930-1935, ур. в Русові, помер у 1976 р. Це найновіша могила в цій кватирі. Як уже згадано, є там ще більше могил, але нема написів, бо хтось їх знищив. По зробленні світлин і по молитві разом зі священиком за усопших, зміряємо в північний куток цвинтаря, де ховали козаків українського війська УНР. Кажуть, що там було похоронених коло одної тисячі козаків. Тепер ще залишилося коло 250 могил, розкинених по кладовищу, на яких стоять вояцькі хрести з бетону, подібно як у генеральській кватирі. Тут і там ще видніють тризуби, написів уже майже не можна відчитати. Починаючи з 1944 р. багато козацьких хрестів і могил було понищено. Тут на початку 1970 років стали ховати римо-католиків. Дотепер поховали коло 2.000 осіб, коштом усування козацьких могил. Цього стану, кажуть, не можна буде вже здержати. З ініціятиви Миколи Сивіцького в 1976 р, було запляновано зробити символічну картину в північнозахідній частині цвинтаря. Там буде 44 гроби, на яких будуть поставлені зацілілі перед знищенням вояцькі хрести. Почато вже підготовчі роботи. Ця кватира, розміром 16.5 м.x19.5 м., буде ділитися на 6 секторів. За проєктом при вході буде поставлений обеліск, гроби обведені бетонними рамами, а ціла кватира обведена смугою квітів. В рами буде насипана земля і засаджені квіти. У травні ц. р. почато підготовчі роботи. Як далеко праця зайшла, чи взагалі, нема вістки. Акцію віддання пошани померлим благословить Владика Мстислав, вже деякі фонди вплинули з Ню Йорку.

Релігійні справи

Кожний, хто приїде до Польщі, має враження, що тут є повна свобода релігії. Так твердять урядові звідомлення, так стверджує кожний, хто зайде в неділі до костелів (вони переповнені), чи у будні. Там бачимо велике число не лише старших, але також молоді і дітвори. Однієї суботи ввечері, коли я зайшов до катедри в старому місті у Варшаві, то при сповідальницях стояли довгі ряди молоді, чекаючи своєї черги. Наприклад, в одному костелі в Яслі під час кожної Сл. Божої в неділю тяжко було ,,голку пропхати'', стільки було вірних. На Боже Тіло в Кракові — на площі біля Вавелю, мов маком, зацвіли різнопестрими кольорами народних строїв, що їх вбрала дітвора і молодь, а навіть і старші. Це саме я бачив у Тшеві, недалеко Ґданська.

Теперішня Польща є майже повністю римо-католицькою країною. Тут живуть ще православні (українці, найчисленніші, деяке число білорусинів і росіян). Якщо йдеться про лютеран, то їх майже нема, є теж небагато жидів. Хоч у Польщі є свобода релігії, то все таки навчання релігії і катехизацію заборонено переводити в шкільних годинах. Нікому не забороняється ходити до церкви, але членам партії дораджується безконфесійність, те саме стосується до домашнього виховання молоді. Кардинал Вишинський і єпископат разом із клиром мають великий вплив на населення. Духовні Семінарії повні кандидатів до духовного стану. Це саме явище по манастирях, чоловічих і жіночих. Польща має тепер надпродукцію духівництва і поважне число священиків виїздить на місії поза межі Польщі. На вулицях видно духовних у рясах і їх з пошаною зустрічає населення.

Православну Церкву очолює митрополит Василій, білорусин. Як говорять, він веде проросійську політику в церкві, людина деспотичного характеру. Оповідають, що в деяких православних єпархіях уже правлять у польській мові.

В границях Польщі живуть також українці-католики. Вони є теж у Варшаві та гуртуються при парафії Успення Матері Божої при вул. Міолова 16. Сама церква є вбудована в цілість манастиря. Фундатором василіянського манастиря був Язон Смогоржевський, 1714-1988, український церковний діяч, з 1779 уніятський київський митрополит. В 1781 король Станислав Август Понятовскі доконав акту вмурування угольного каменя.

Ця церква — це чудова, на 23 метри висока будівля, що своєю делікатністю і гармонією приковує зір богомільця. В церкві збереглися давні образи. В трьох заглибленнях церкви є образи, що вийшли з-під руки маляра Франціщка Шмуглєвіча. Образ у головному вівтарі представляє сцену Успення Матері Божої. Образ з лівого боку — це св. Онуфрій, єгипетський пустельник з кінця 3-го сторіччя. Образ по правому боці заглиблення — це св. Василій Великий. В презвітерії ще бачимо три менші образи роботи Бонавентури Домбровського. Вони походять з 1842 р. і представляють: Богоматір, Христа і Тайну Вечерю. В 1944 р. манастир і церква були зруйновані дощенту під час Варшавського повстання. Торжественне посвячення відбудованої святині відбулося 25 вересня 1949 р. В 1973 р. переведено основний ремонт церкви і надано їй первісний вигляд. У 1978 р. переведено ремонт манастиря і пороблено необхідні направи в церкві.

Тепер василіянським настоятелем у Польщі є о. Йосафат Романик, енерґійна і незвичайно мила людина. Він є протоігуменом з 1965 р. Ченці василіяни мають у Польщі 10 ієромонахів, 4 студентів богословії (студіюють у Варшаві і 3 братів. Вони почали працювати у Варшаві з 1930 р. У 1945 р. почалася відбудова знищеної церкви і манастиря, а в 1949 р. відправлено першу Богослужбу у відбудованій церкві. В 1957 р., по т. зв. жовтневих змінах, почато офіціяльно відправляти в українському обряді. Парафія придержується нового календаря. В неділі є звичайно три Служби Божі. На співаній, яку відвідує 60-80 осіб, чудово співає мішаний хор. Василіянські священики з Варшави (парафії) постійно обслуговують 15 місцевостей-станиць, а саме: Ярослав, Венґожево, Круклянки, Байори, Мілки, Видміни і Хшаново. Далі Старгард, Щецін і Інсько Тшебятів, Свідвін, Бялогард, Кожистно і Ґрифіце. У своїй душпастирській праці вони присвячують належну увагу 3-4 денним реколекціям. У минулому Великому Пості відбуто було 35 серій таких духовних вправ. Також стараються охопити катехизацією якнайбільше число молоді і дітей. І так, наприклад, у Варшаві лекції катехизму отримує коло 70 осіб (юнацтво і діти).

Крім ченців василіян, працюють теж світські священики. Ординарієм для українців-католиків є кард. Стефан Вишинський. Його ген. вікарієм, по смерти о. митрата Василя Гриника, став у 1977 р. о.митрат Степан Дзюбйна, осідком якого є Перемишль. Під сучасну пору 29 єпархіяльних українських священиків обслуговують поверх 50 станиць. Крім того, 8 молодих українців студіює богословію на катол. університеті в Люблині. Українські станиці постійно розвиваються і навіть починається відчувати брак священиків. Там, де нема наших станиць, люди ходять до лат. костелів. Найбільші українські скупчення є в Ольштинщині, Кошалінщині і Зеленогірщині. Крім того, поважна кількість живе у Вроцлавщині і Щедінщині. Збільшується теж число жителів на Лемківщині, бо чимраз більше осіб починає повертатися із заслання на свою вужчу батьківщину. Населення є дуже жертвенне, прив'язане до своєї Церкви і радо допомагає.

Хто має нагоду побувати в Перемишлі і зайде до катедри наших Владик, то її не пізнає. Теперішні господарі, ченці кармеліти, заводять багато змін і перерібок. Пропам'ятні плити зникли, така сама доля зустріла іконостас. Бібліотека капітули має бути в катол. унів. в Люблині, єпископський архів, приміщений в державному архіві в церкві ченців Василіян на Засянні. Із чудової української стилевої церкви знято хрест. Стародруки опинилися в Бібліотеці Народовій.

Поруч священиків, працюють теж Сестри Василіянки і Сестри Служебниці.

Сестри Василіянки в Польщі мають свою провінцію. Протоігуменею є мати Павля Ліпкевич, яка живе в

(Продовження на стор. 4-ій)

У серпні зменшилися гуртові ціни на продукти широкого вжитку

Вашінгтон. — Департамент праці інформує, що протягом серпня гуртові ціни на продукти широкого вжитку зменшилися на одну десяту одного відсотка, що представляє собою перше обниження тих цін за останніх два роки. Ряд економістів твердять, що це добра ознака, що інфляція сповільняється, хоча інші спеціялісти перестерігають, що такі „надто оптимістичні" передбачення можуть бути „передчасні".

Найбільше впали гуртові ціни на харчові продукти, бо аж на 1,5 відсотка, що являє собою найбільше зменшення за останніх два роки і означає, що незабаром зменшаться теж і роздрібні ціни по харчових крамницях країни. Найбільше зменшилися гуртові ціни на волове і теляче м'ясо, на дріб, яйця і ярину.

Хоча деякі економісти, як сказано, інтерпретують серпневу статистику як доказ сповільнення інфляції, секретар праці Рей Маршалл і Роберт Стравс, головний дорадник Білого Дому в ділянці поборювання інфляції, перестерігають, що одномісячне поліпшення не запевняє, що ситуація поліпшуватиметься в наступних місяцях. Стравс заявив кореспондентам, що уряд президента Джіммі Картера продовжуватиме і навіть скріпить свої заходи в справі поборювання інфляції, зокрема плянує оприлюднити „напрямні" для бизнесового сектора та робітничих спілок щодо обмеження підвишок в цінах продуктів і заробітних платнях, але Стравс підкреслив, що ці обмеження будуть „добровільні", тобто Білий Дім покищо не плянує встановляти примусової урядової контролі над цінами і платнями.

В КАНАДСЬКОМУ ЛОНДОНІ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Віктор Ліщина й Андрій Шевченко.

„...Наші попередники, молодь, брали активну участь в будуванні Української Народної Республіки. Тому нашим обов'язком є продовжувати цю боротьбу до її завершення" — було головним меттом юних промовців. Учасники бенкету, майже 400 осіб, у переважній кількості молодь середньошкільного й студентського віку, стверджували, що це була найкраща програма, яку вони могли сподіватись.

Служба Божа, дефіляда

Неділю, 3-го вересня 1978 р. одумівська молодь разом з громадянством зустріла польовою Службою Божою, яку відправив настоятель місцевої православної церкви о. Фляк і який у своїй проповіді закликав молодь та батьків продовжувати працю на користь українського народу.

Пізніше маршували колони уніформованої одумівської молоді на площу перед прапорами і Президією ЦК ОДУМ-у під проводом команданта М. Лебединського. Дужий вітер розривав прапори хорунжих неначе намагався вирвати їх з молодих рук. В. Педенко, голова ЦК ОДУМ-у, в своїм слові звернув спеціяльну увагу, щоб молодь, повернувшися назад до шкіл (публічних, університетів, українознавства), ще з більшим завзяттям продовжувала навчання.

Концерт

Понад 600 осіб виповнило велику залю оселі, щоб побачити й почути працю одумівських мистецьких одиниць. Концерт попередив О. Коновал коротким словом, присвяченим 60им роковинам Української Державности. А концерт був на славу. Тут чарувала глядачів одумівська „Веснянка" під керівництвом маестра М. Балдецького та „Метелиця", танцювальний ансамбль з філії Чікаґо під керівництвом І. Іващенка. Тут захоплював слухачів своєю майстерністю виконання одумівський струнний Ансамбль з філії Чікаґо під керівництвом В. Войтихова. Радувала душу присутніх рідна бандура — ансамбль ім. І. Котляревського, збірна група бандуристів — учасників кобзарських таборів, які також відбуваються на одумівській оселі „Київ" під патронатом Капелі Бандуристів ім. Т. Г. Шевченка з філії — Клівленд. Програму збагатив своїм оригінальним першим виступом вокально-інструментальний (гітари) Ансамбль з філії ОДУМ-а Бавнд-Брук—Філядельфія, а гостей радував своїми дотепними жартами господар концерту одумівець Ю. Китастий.

• • •
• •

Надвечір повіяв холодний, шорсткий вітер. Молодь і старші поспішно одягали теплішу одежу й спішили в глибину оселі „Україна", де вже засвічувалася традиційна прощальна ватра.

Палахкотіла ватра, лунало чарівне „Запалала наша ватра..." і ...почалися вільні розмови, співи, обіцянки до наступної зустрічі... Молодь і старші до глибини душі відчували тепло ватри, яке непомітно розпливалося поміж присутніми, об'єднувало їх, опановувало їх душі і...вже за північ стискало серця, бо наспів вже час прощання...

ЗВЕРНЕННЯ УККА

У СПРАВІ ФОНДУ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Зближаються дні 3-го Світового Конґресу Вільних Українців, що відбудеться в днях 23-26-го листопада 1978 р. в Ню Йорку. Це накладає на нас поважні обов'язки, бо ж від наших старань та від нашої гостинности, у великій мірі залежатиме, в якій атмосфері буде відбуватися Конґрес, його наради, конференції та зустрічі. Бажанням кожного з нас є, щоб 3-ій Світовий Конґрес Вільних Українців пройшов з повним успіхом.

1-ий Конґрес, що відбувся в тижні від 12-19-го листопада 1967 р. в Ню Йорку, мав подивугідну підтримку всієї української спільноти у вільному світі. Цей Конґрес перейшов до української історії як надзвичайно успішний, бо його ціхував дух єдности і солідарности. На цей Конґрес наша громада виявила велику жертвенність, бо до жовтня 1967 р. вплатила дол. 51,746.41. Це було більше ніж плянована максимальна сума дол. 50,000.00.

Всі ми повинні дружньо співпрацювати, щоб 3-ій Конґрес був найкращим відзначенням шестидесятиріччя Великої Української Національної Революції, що принесла нам Українську Самостійну Соборну Державу.

Звертаємося до Вас з гарячим закликом: ДОПОМОЖІТЬ НАМ ВИКОНАТИ ЦЮ ІСТОРИЧНУ МІСІЮ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ! ДОПОМОЖІТЬ ПІДГОТОВЧОМУ КОМІТЕТОВІ СКВУ ВИВ'ЯЗАТИСЯ ЯКНАЙКРАЩЕ ІЗ СВОЇХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ДЛЯ ДОБРА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

Збіркою цих фондів займається в ЗСА УККА — Фінансова Комісія СКВУ. Згідно із постановою Підготовчого Комітету, ми маємо зібрати суму 50 тисяч долярів, найпізніше до 30-го жовтня 1978 р.

Прохаємо всіх, кому дорога справа успішного переведення 3-го СКВУ, надсилати свої пожертви із зазначенням — на ФОНД СКВУ — на адресу:Ukrainian Congress Committee of America, Inc., 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003.

СКВУ є ділом українців цілого світу і тому всі спільно мусимо причинитись до його успіху.

Ми повинні заманіфестувати єдність української спільноти у вільному світі та її солідарність з нескореною Україною — землею наших батьків.

Хто ж допоможе в переведенні цього діла, як не Ви своєю пожертвою.

Пожертви можна відтягати на звідомленнях Федерального Податку — Internal Revenue Service — T:EP:EO:R:4-EBL.

ЗА ЕКЗЕКУТИВУ УККА:

Лев Добрянський — президент
Іван Олексин — екз. заст. президента
Іван Базарко, — адм. директор УККА
Ігнат Білинський — секретар
Едвард Попіль — секретар
Уляна Дячук — касир

ЗА ФІНАНСОВУ КОМІСІЮ СКВУ

Богдан Гнатюк — голова
Іван Скочиляс — секретар

Кінець навчального року (1977-1978)

Школа, взагалі, не розвага й не забава, а наполеглива, тяжка й відповідальна праця дитини й молодої людини. Школа — це місце праці, де учень одержує основи науки і йде з ними в життя, щоб далі, немов по канві мережити свої дальші знання, поглиблювати їх.

17-го червня ц.р. Школа Українознавства та Релігії при православній парафії св. Покрови у Філядельфії закінчила свій навчальний 24-ий рік — від початкового заснування. Отже, наступний 1978-79 навчальний рік буде ювілейним. Школа матиме право відзначити своє 25-річне існування.

У нашій школі навчається 106 учнів включно з передшкіллям. Цього року школа дала 10 юнаків і юначок абсольвентів — середньошкільників — українській громаді, що треба сподіватися не змарнують свого знання, а понесуть його в люди.Градуацію відзначено 10-го червня бенкетом та балем. 17-го червня було закінчення навчального року всієї школи. Це було справжнє шкільне свято, яке розпочалось урочистим молебнем, що його відслужив настоятель парафії прот. о. Михайло Борисенко, що водночас є і директором школи. Молебень звеличено співом учителів та учнів школи під керівництвом пані А. Лисенко. Після закінчення молебня діти разом з батьками зайшли до залі. Заступниця директора школи пані Марія Євсевська коротко інформувала батьків про стан школи та дальшу її працю й закликала оглянути виставку дитячих робіт: малюнків, монтажів, зошитів самостійних лідературних творів, ручних робіт тощо. Запросила вона також уважливо прослухати мистецьку самодіяльну програму учнів. В програмі самодіяльности — конкурсі учнів були співи, деклямація, музика (піяно, скрипка, гітара, барабани), балет.

Розгляньмо програму самодіяльности в такій послідовності, в якій вона виконувалась: „Сірі зайчики", музика Філіпенка, дуже добре з виразною дикцією проспівали учні 1, 2 і 3 кляс. „Школярочка" — мелодеклямація, вик. учениця 2 кл. Галя Филипенко. Чудово виконала пісеньку — сольо уч. 6 кл. Андрея Поритко „Вальс краплинок". Їй акомпанювала мама — Г. Поритко, защо одержала гучні й довготривалі оплески присутніх. Досить оригінальним було виконання на бубнах „Вальс" — Чайковського, що його виконали учні 4-ої кляси Юрій Поритко, та Мирко Лада-Зубар. Їм акомпаньювала пані Галя Поритко. Чудово проспівав хор дівчаток пісеньку „Черешеньки" на слова Лесі Українки, муз. учительки співу цієї школи Ант. Лисенко, акомпаньямент Л. Долинай. Уляна Волчак — учениця 4-ої кл. на скрипці виконала „Тарантелю" під акомпаньямент своєї матері.

З гарною вимовою проделямувала вірш „Моєму красві" М. Рильського учениця 6 кл. Люда Корсун. З великим захопленням прослухали присутні деклямацію учня 9 кл. Л. Ясінського „Ельдорадо" В. Самійленка та нагородили його довготривалими оплесками.

„Київський вальс" виконав на гітарі учень 3 кл. А. Телепко; і, нарешті, „Балет-хоровід", хореографію якого уклали самі виконавці: А. Поритко, та Л. Заєць. Акомпаньямент пані Галі Поритко. Танок оформлено чудовими вінками з роменів, волошок та маків. Захопленню публіки не було кінця.

„Заповіт" сольо виконав учень 4-ої кл. В. Мельник, а О. Роспутько виконала на піяно окрему точку.

Після чудової програми „конкурсу" та огляду виставки дитячих робіт, батьки з учнями й учителями розійшлись по клясах. Учителі роздали річні свідоцтва успішности та дали поради учням на літо, а саме: кожен учень повинен протягом літа прочитати подані учителями книжки, та вести відповідні записи прочитаного; вести щоденник своїх спостережень, нотувати цікаві епізоди, що їх мали за період літніх вакацій, щоб у післявакаційний період поділитись зі своїми товаришами цікавими новинами, знаннями з природи, оточення тощо.

Адміністрація школи створила жюрі з батьків-мистців, учителів для оцінки мистецьких робіт та виступів в програмі самодіяльности, щоб восени, 9-го вересня (в перший день навчання) оголосити наслідки конкурсу та видати нагороди учасникам конкурсу.

О. Піддубна

Увага! КОЛИШНІ ПРОФЕСОРИ, КАТЕХИТИ, Увага!
та УЧЕНИЦІ СЕМІНАРЯ і ГІМНАЗІЇ
УПТ „РІДНОЇ ШКОЛИ" у ЛЬВОВІ

Пригадуємо, що наша

ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ

відбудеться

22 до 24 вересня 1978 р. на СОЮЗІВЦІ

П'ятниця, 22-го вересня, після вечері, о год. 8-ій — зустрінемося на спільну гутірку в їдальні Союзівки.

Ті, що мешкатимуть поза Союзівкою, повинні якнайскоріше зголосити свою участь у бенкеті (23-го вересня) та харчуванні на Союзівці.

(914) 626-5641

Український Музичний Інститут Америки, Інк.
Відділ в Ірвінґтоні, Н. Дж.
повідомляє, що

ШКІЛЬНИЙ РІК 1978/79

почався 9-го вересня 1978 року

Крім шкільної програми, участь учнів у стейтовому фестивалі фортепіянових творів Мендельсона, Шопена, Шуберта і Шумана.

Інформації: Галя Клим, (201) 374-7819

12-КЛЯСНА ШКОЛА УКРАЇНОЗНАВСТВА
при Церкві-Пам'ятнику св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Початок нового 1978-1979 шкільного року буде ознаменовано ВДЯЧНИМ МОЛЕБНЕМ, що його відправлять священики обох українських віровизнань — православний і католик, в СУБОТУ, 16-го ВЕРЕСНЯ, о 9-ій годині ранку в Церкві-Пам'ятнику.

Перший день навчання відбудеться 23-го ВЕРЕСНЯ ц. р.

Продовжуємо запис нових учнів до підготовчої і першої кляси. Приймаємо також учнів і до старших кляс.

За інформаціями звертатись по телефоні 247-0547 від 10-ої год. ранку до 10-ої год. вечора.

ДИРЕКЦІЯ ШКОЛИ

В пам'ять нашого Дорогого Приятеля

бл. п.

Д-ра ОСИПА ЛЮБЧАКА

складаємо, замість квітів на могилу
100.00 долярів
на Наукове Товариство ім. Шевченка.

Д-р Роман і мгр Ольга МОРОЗИ

В ДЕСЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
Невіджалуваної пам'яти
МУЖА І БАТЬКА

Проф. ПЕТРА ЗІНЧЕНКА

уродженця Полтави, кол. сотника Армії УНРеспубліки, редактора й ілюстратора українських дитячих журналів „Сонечко" і „Орленя" в Рівному (Волинь), кол. політичного в'язня окупантів України, мистця-маляра і керівника Мистецької Студії в Чікаго, що помер в Чікаго, 14-го вересня 1968 року і там похороненого,

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА ПАНАХИДА
в суботу, дня 16-го вересня 1978 року
в Українській Православній Катедрі
св. Володимира (Кортез і Овклей), **Чікаго, Ілл.**
після св. Вечірні, о год. 6:30 веч.

на яку запрошують Парафіян, Приятелів, Українських Комбатантів, кол. Учнів Мистецької Студії Покійного в Чікаго та Знайомих —

дружина — ЕЛИСАВЕТА
син — ВСЕВОЛОД

Чікаго, вересень, 1978 р.

Товариство
Українських Інженерів Америки
запрошує Українську Громаду і своє Членство на

відзначення

30-ЛІТНЬОГО ЮВІЛЕЮ ТОВАРИСТВА ІНЖЕНЕРІВ

що відбудеться

7 і 8-го жовтня 1978 р. в Чікаґо, Ілл.
в приміщеннях Pick Congress Hotel
520 South Michigan Avenue, Chicago, Ill. 60605

з такою програмою:

Субота, 7-го жовтня 1978 р.
Год. 10:00 рано — Реєстрація.
Год. 10:30-12:00 — Наукова конференція (дві сесії).
Год. 12:00-12:45 — Обідова перерва.
Год. 1:00-2:15 — Наукова конференція (дві сесії).
Год. 2:30-4:30 — Панель: „Перспективи затруднення і самоудосконалення професіоналіста у науково-технічній ділянці".
Год. 7:00-8:00 — КОКТЕЙЛ.
Год. 8:00-10:00 — БЕНКЕТ
Год. 10:00 — БАЛЬ (під час балю буде мистецька програма з гостинним виступом ансамблю „ЛУНА" з Детройту і КВАРТЕТУ ІНЖЕНЕРІВ з Торонта).

•

Неділя, 8-го жовтня 1978
Год. 10:00-12:00 —Ділові наради.

Примітка: В справах замовлення кімнат треба голоситися на тел. (312) 427-3800, а в справах бенкету і балю до інж. М. Маркевича на ч. тел. (312) 774-4690.

10-ий З'ЇЗД ДРУЖИННИКІВ СУМА

на Оселі СУМА в Елленвілл, Н. Й.

відбудеться

16-17 вересня 1978 року

ПРОГРАМА:

Субота, 16-го вересня 1978 р.
Год. 9-11 — Реєстрація.
Год. 11-6 — Наради, звіти, доповіді.
Год. 7-8 — Вечеря

Год. 9-та — ТОВАРИСЬКА **ЗАБАВА**
при звуках **оркестри ІСКРА**

ЗАПРОШУЄМО ВСЮ МОЛОДЬ ОКРУГИ НЮ ЙОРКУ НА ЗАБАВУ.

Неділя, 17-го вересня 1978 р.
Год. 10-11 — Богослуження.
Год. 11-2 — Закінчення нарад і закриття.

Доповідачі: мгр БОРИС ПОТАПЕНКО, д-р АСКОЛЬД ЛОЗИНСЬКИЙ, п-ні ОЛЯ КОРОЛЬ, ІГОР ЗВАРИЧ, РОМАН ЗВАРИЧ.

Честь Україні! *Готов Боронити!*

ЗА КОМАНДУ:

мгр ПЕТРО КОГУТ — командант
ОРИСЯ ЗАЗУЛЬКЕВИЧ — писар

З Волі Всевишнього відійшла у Вічність
4-го серпня ц. р., на 94-му році життя,
наша Найдорожча
МАТИ, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

КЛИМЕНТИНА
з ФЕДОРОВИЧІВ
РУДА

Похоронена на Личаківському цвинтарі у Львові.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Остались в смутку:
дочки:
МАРІЯ СОЛОНИНКА з мужем ВАСИЛЕМ, з дітьми та внуками
НАТАЛІЯ ЄРЕҐА з мужем ВАСИЛЕМ
ОЛЬГА БЛАХОВСЬКА з мужем ТАДЕЄМ, з дітьми та внуками
МИХАЙЛИНА
син — РОМАН з дружиною і донею
зять — ВАСИЛЬ МАНЬКО
сестрінка — ОСИПА ПРИЙМА з родиною

•

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ЇЇ СМЕРТИ
13-го ВЕРЕСНЯ 1978 РОКУ
будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ

ТОРОНТО, в церкві СВ. О. МИКОЛАЯ;
НЮАРК, в церкві СВ. ІВ. ХРЕСТИТЕЛЯ;
ВИПАНІ, в церкві СВ. ІВ. ХРЕСТИТЕЛЯ;
АНГЛІЯ.

ПОДЯКА

В неділю, дня 23-го липня 1978 року з волі Всевишнього відійшов у Вічність та осиротив нас, а дня 27-го липня був похований на українському католицькому цвинтарі св. о. Миколая у Чікаго, Ілл.

св. п. мгр прав

ЕВГЕН ПРУЦ

Цією дорогою, ми найближча рідня Покійного, висловлюємо нашу глибоку вдячність Всечеснішим Отцям собору св. Володимира і Ольги, а саме:

пароховí о. мітратові М. Бутринському за відправлення Парастасу у похоронному заведенні;

о. І. Кротцеві за відслуження Похоронної Святої Літургії, за зворушливі прощальні слова у соборі, за відпровадження Тлінних Останків на цвинтар та за богомільні молитви за упокій душі Покійного на післяпохоронній Тризні.

Наша сердечна подяка дяковчителеві собору ВП. п. Й. Пачовському за жалібні співи під час похоронних відправ.

Ми вдячні членам Родини, Друзям та Приятелям Покійного за несення домовини.

Наша невимовна подяка ВШ. пп. Представникам і Товаришам праці, Родині, Приятелям і Знайомим Покійного та Громадянству за їхню так численну участь у похоронних відправах.

Складаємо сердечну подяку усім Тим, які зложили вінки та квіти на домовину Покійного, або жертвували на Служби Божі за спокій Його душі, як рівнож дякуємо за грошеві датки в пам'ять Покійного на релігійні і харитативні цілі.

Дякуємо похоронному заведенню п. П. Каппа за взірцеве і сумлінне переведення похорону.

Щире спасибі всім Тим, які усно чи писемно висловили нам співчуття, або будь-чим причинилися до облегшення нашого болю і скорботи.

Нехай Всемогучий Бог нагородить Вас усіх своїми щедрими ласками і благодаттю.

СТЕФА — дружина
Інж. ВІРА і д-р ДЖІМ ҐАЛЛАҐҐЕР — дочка з мужем
ЄЛИСАВЕТА КУЛЬЧИЦЬКА — сестра
АНЯ і д-р вет. ЯРОСЛАВ МАЛЮЦИ — сестра з мужем
Інж. БРОНИСЛАВ і ТАЛЯ ПРУЦІ — брат з дружиною
ЮРІЙ і ДАРІЯ КУЛЬЧИЦЬКІ — сестрінок з дружиною
ГАЛИНА і АНЯ ПРУЦ — братаниці
ПЕТРО ПРУЦ — братанок

Чікаго, дня 1-го вересня 1978 року.

УКРАЇНСЬКІ КОМБАТАНТИ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

зайняло б ще одну сторінку друку).

Генерал Григоренко у своєму слові у першу чергу виявив свою радість з того, що на цій зустрічі явилися об'єднано всі українські комбатантські організації, при чому генерал наголосив, що така єдність акції комбатантських організацій повинна б стати прикладом для об'єднання і єдности в акції української спільноти для оборони й допомоги Батьківщині Україні. У дальшому він підкреслив, що в Україні національне, соціяльне й релігійне поневолення щораз збільшується під насильством, жорстокістю та брехливою ворожою пропагандою центральної влади СССР. Тому Україні треба допомагати постійно і всякими можливими засобами, по-вояцьки кажучи за його словами, — „Бий ворога там, де стоїш і чим можеш!" — а головно нашою єдністю, і то чесною загальною єдністю української громади, й об'єднаною акцією на міжнародному полі впливати на міжнародну опінію та політику, щоб повалити тюрму народів СССР та утривалити Українську Державу.

Учасники Зустрічі грімко оплескували виступ ген. Григоренка. Після відчитання письмових привітів, цю небуденну й небувалу зустріч українських комбатантів, що боролися за волю України проти совєтської армії, із українцем — вояком, а то й генералом совєтської армії, який колись стояв по противній стороні фронтової барикади, а тепер став одним з чільних оборонців української національної визвольної справи, закінчено молитвою, що її провів о. Анатолій Ситник із Рочестеру.

Вечері в суботу відбулися дивізійні вечерниці до гри оркестри Богдана Гірняка.

В неділю, 3-го вересня, генерал Григоренко в асисті представників Головної Управи Братства кол. вояків 1. УД УНА інж. Степана Шепаровича та Крайової Управи Братства в ЗСА Ярослава Палатайка й Івана Сливки взяли офіційну участь в 27-му Всеамериканському Маніфестаційному Здвизі СУМА на Оселі СУМА в Елленвіллі, де ген. Григоренко виголосив привіт, знову закликаючи до єдности чину для добра України.

Повернувшись у пополудневих годинах назад на „Верховину", де він був гостем нюйоркської Станиці Дивізійників, як організатора й господаря традиційної дивізійної зустрічі на „Верховині", генерал Григоренко виголосив публічну доповідь для численно зібраного громадянства. Він накреслив сьогоднішній стан переслідувань в Україні, насвітлив боротьбу спротиву в Україні й дію Української Гельсінкської Групи, розповів багато цікавих й загально мало відомих подробиць тієї боротьби і долі її співчасників та в закінченні ще раз закликав до єдности чину української спільноти для допомоги Батьківщині-Україні.

Після доповіді відбулася коротка мистецька програма, яку вів імпрезовий референт Нюйоркської Станиці Дивізійників Орест „Гого" Слупчинський. Виступали в програмі із вокальними точками частина жіночого ансамблю „Промінь" з Ню Йорку під керівництвом Богданни Волянської в складі: Богданна Волянська, Оксана Харук, Мирослава Мандзій та Лев Волянський, виконуючи при супроводі гітар декілька народних і популярних композицій, та бандуристи Юрій Юрченко, соло та в дуеті із Михайлом Стоцьком, виконуючи декілька дум та повстанських пісень.

ПОМІЖ СВОЇМИ У ВАРШАВІ

(Продовження зі стор. 2-ої)

Яновичах Великих на Долішньому Шлеську. Первісним осередком Сестер Василіянок у Польщі був з 1957 р. старинний манастир Сестер Уршулянок у Любомирі Шлеськім. У 1957 р. до Варшави прибули 3 сестри, які жили в манастирі польських Сестер Самариток в селі Самарія, де перебували 11 років. Під теперішню пору всіх Сестер є 20, мають теж кандидатки до черечного стану. Вони мають чотири манастирі (Любомир, Варшава, Залісся Горішнє і Перемишль) і два власні доми (Перемишль і Залісся Горішнє). Магістрою новичок з 1957 р. дотепер є мати Маркіяна Войнаровська. Новіціятський дім є в Заліссі Горішньому. Їхнє поле праці — широке: відвідують хворих, переводять катехизації, опікуються недорозвиненими дітьми за займаються господарством.

Сестри Служебниці нараховують коло 80 осіб, з того 2 новички. Провінціяльний осідок і новіціят є у Варшаві. Провінціяльною є сестра Анна Проців. Сестри Служебниці працюють під теперішню пору в 11 осередках та переводять катехизацію в 7 наших осередках. Піклуються теж хворими і недорозвиненими дітьми.

Зближався початок червня. Я вкінчував свою працю, збирав фотокопії документів, як теж мікрофільми монографій. Ще треба була полагодити деякі формальності і готуватись в поворотну дорогу.

[Кінець]

ПЕРСПЕКТИВИ...

(Закінчення зі стор. 2-ої)

надходить з розпродажу бондів і жидівської контрибуції.

В Єгипті інфляція досягла 30 відс. для середньої і вищої кляси, а 15 відс. для нижчого прошарку населення, яке, користуючись державною субсидією у висоті 1.2 більйона, може з великим трудом прожити. Економіка Єгипту покращується, порівнюючи з попереднім станом, Міжнародний Валютний Фонд якраз тепер одобрив трьохрічну позику у висоті 720 мільйонів. Чужинецький капіталовклад дуже повільно надходить в єгипетську економіку. Американська допомога становить 935 мільйонов у 1978 році.

З ці повищих зіставлень також виходить, що економічні проблеми — важливі проблеми для обох країн.

Життєві інтереси обох народів промовляють за розв'язкою близькосхідньго конфлікту. Ця розв'язка знаходиться, очевидно, в руках ізраїльського і єгипетського урядів, яка може допровадити до правдивого і тривалого миру в тій частині світу, народи якої перебувають вже тридцять років в постійній воєнній атмосфері.

Політичні коментатори тепер підкреслюють, успіх „конференції на вершинах" залежатиме від „податливості" прем'єра Бегіна. І велике завдання перед президентом Картером — знайти необхідну базу для успішного завершення трьохсторонньої наради.

Хоч переговори почалися на дуже слизькій стежці, враховуючи діяметрально протилежну поставу Ізраїлю та Єгипту, та проте, як заявив президент Картер, хоч „не існує причин для надмірного оптимізму, одначе немає причини впадати в розпач".

Перспективи на покращання в ізраїльсько-єгипетському конфлікті є реальними, здійсненими. Три державні мужі, президент Картер, президент Садат і прем'єр Бегін свідомі того, що вони не можуть дозволити собі на розкіш неуспіху в Кемп Дейвіді. Цього неуспіху бажає їм Совєтський Союз із своїми сторонниками. В „Ізвєстіях" з 2-го вересня ц. р. опубліковано „спільний совєтсько-сирійський комюніке", в якому, до речі, головну увагу було приділено положенню на Близькому Сході. „Особливу небезпеку, — пишеться в цьому офіційному повідомленні, — представляють зусилля Ізраїлю і Єгипту, розпочаті при активній участі ЗСА і спрямовані на підміну всесосяжного справедливого близькосхідного урегулювання частковими, сепаратними угодами".

Президент Картер, як інформують дипломатичні кола, готовий, у крайньому випадку, якщо б переговори зайшли у сліпий кут, вислати американські частини на Західній берег ріки Йордан, установити летунські бази на Сінайському півострові, підписати оборонний договір з Ізраїлем для гарантії миру на Близькому Сході.

Всеохоплюючої розв'язки арабсько-ізраїльського конфлікту не буде знайдено в Кемп Дейвіді, головно по палестинському питанні та звільнення окупованих арабських територій, одначе ми віримо, що дійде до значнішої згоди між Ізраїлем і Єгиптом у напрямі замирення та урегулювання вибухово-небезпечного конфлікту на Близькому Сході.

Ще до статті „Вклад українських вчених..."

Дуже вдячний шановному панові Богданові Остап'юкові за його цінну працю „Вклад українських вчених і мистців у дорібок Ягайлонського університету", що її прочитав з великою приємністю. Автор оцих додаткових рядків, також студент Ягайлонського університету від 1931 до 1937 років. Серед тяжких обставин, головно матеріяльних, кристалізувалася наша молода духовість, а підсвідома гадка шептала: Не вертайся до дому без дипломи. Батьки твої відібрали собі з уст останній кусок хліба, щоби допомогти тобі покінчити студії.

Безкомпромісове життя вимагало від нас посвяти в тяжкім змагу, за існування, часто і в голоді. Все проминало, забувалося, тоді як при кінці шкільного року предсідник „Іспитової комісії" передав нам індекс, і подаючи руку казав: „Пан здал з винікєм..."

Дрижало серце в грудях, родився в надрах душі почуття самовартости, ми, діти бездоленого українського народу, станемо колись його творчою силою. Любов до свого народу зростала, не було випадку, щоб український студент у вищих клясах дав себе понизити чи образити польським студентом. На доказ повище згаданих слів, наведу випадок, який прийшлося пережити авторові оцих рядків: Зблизився час річних іспитів. „Педаль" від самого ранку викликує кандидатів по прізвищах. Не знаючи, що вже викликав прізвище кандидата до іспиту з економії, кличе вдруге. Вибігаю на коридор, а „педаль" безцеремонно відчиняє двері та тручає кандидата до залі. Оглянувся, бачу довгий, зелений стіл зі студентами, а по другому боці проф. Ветуляні, показуючи пальцем, каже: „Пан"?...—Рейнарович, - відповідаю. „Пан пенке зе всходу"? „Єстем українєц, пане профессорє". „Ходзь пан тутай". Посадив кандидата праворуч. У залі запанувала цілковита тиша, поляки очікували висліду, ясно, що негативного. Доля усміхнулася, студент іспит здав. Так оборонив свою національну гідність серед чужого моря.

Аналізуючи нашу духовість тих часів, можна запитати: Як кристалізувалася рушійна сила молодечого духа та серед яких обставин кувався наш світогляд на чужині? Тут, крім національної свідомости, що її привезли ми з рідних хат, виступив на арені нашого студентського життя Прометей, який кував нашого духа довгими дискусіями. Був це Богдан Лепкий. Пригадую зайшов Лепкий до студентської громади ввечері. В розмові з нами, каже приблизно так: Чи знаєте як постав „Мойсей"? Ось як. Приїхав до мого батька, священика Іван Франко на літні ферії. Залюбки ходив він по саду та роздумував. Приступили ми, вдвійку з батьком, до Франка, „над чим роздумуєте"—батько запитав. „Отче, я Вам кажу, я напишу „Мойсея", сказав Франко. Батько здивовано глянув. Тут почули ми вдруге ті самі слова, „Отче, я Вам кажу, я напишу „Мойсея". Вкоротці Франко почав, „Народе мій замучений..."

Тут же Богдан Лепкий підніс очі вгору, та відрецитував нам „Мойсея". Глядів я на лице поета, здавалося, що в екстазі, Богдан Лепкий полинув духом в рідний край, до свого народу, того „замученого паралітика на роздоріжжі".

Проф. Роман Рейнарович

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АНТІН ЛАЗІРКО, член УНС Відд. 183 Т-ва Богдана Хмельницького, помер 4 березня 1978 р. на 61 році життя. Нар. 22 квітня 1917 р. в Старій Солі, Старий Самбір, а став членом УНС у 1948 р. Залишив у смутку дружину Наталію, дочку Наталію і сина Олега; в Україні матір і три сестри. Похорон відбувся 8 березня 1978 р. в Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Я. Леськів, секр.

ЯРОСЛАВ ГРИЦАН, член Відд. 254 Т-ва свв. Петра і Павла в Ню Брітен, Конн., помер 3 травня 1978 на 57 році життя. Нар. 14 травня 1920 р. в селі Черниця, пов. Броди; членом УНС став у 1951 р. Залишив у смутку дружину Марію, доньку Анну і дві сестри в Україні. Похорон відбувся 6 травня 1978 р. на цвинтарі св. Трійці в Ню Брітен, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!
В. Романишин, секр.

ІВАН ПОЛЯКОВ, член УНС, Відд. 268 ім. Дм. Вітовського у Філядельфії, помер на 63 році життя. Нар. в 1915 р. в Криму, Україна. Залишив у смутку двох синів — Петра і Павла з родинами та 3-ох внуків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Володимира в Джексон, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Омелян Барилка, секр.

АННА ПЕТАК, членка УНС Відд. 164 ім. М. Грушевського в Бервік, Па., померла 7 лютого 1978 р. Членкою УНС стала 30 грудня 1939 р. Залишила у смутку трьох синів — Івана, Михайла і Франка; 4 дочки — Марію, Юлію, Анну і Гелену та внуків. Похорон відбувся на Українськім Католицькім цвинтарі в Бервік, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Тимко Бутрей, секр.

АННА ЧАБАН, членка УНС Відд. 242 Т-ва свв. Петра і Павла у Фраквіл, Па., померла 9 березня 1978 на 69 році життя. Нар. 14 червня 1909 р., а членкою УНС стала 21 серпня 1940 р. Залишила у смутку синів Миколу і Степана та дочку Павлину. Похорон відбувся 13 березня 1978 р. на цвинтарі св. Івана Хрестителя у Фреквіл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!
Йосип Чабан, секр.

СТЕФАН ВОНЦЕР, член УНС Від.. 473 ім. сот. Ю. Головінського в Монтреалі, помер 11-го червня 1978 на 67 році життя. Нар. 1911 р. в селі Сороки, повіт Ярослав, Україна, а членом УНС став у 1957 р. Залишив у смутку дружину Леопольдіну, доньку Діну і двох братів на Україні — Василя й Івана з родиною. Похорон відбувся 14 червня 1978 р. на цвинтарі Ґейт Дес Нейґес в Монтреалі.

Вічна Йому Пам'ять!
Віра Баніт, секр.

ІВАН РОМАНСЬКИЙ, член УНС Відд. 316 Укр. Народ. Дім в Рочестер, помер 4 квітня 1978 на 58 р. життя. Нар. 1920 р. в Роркcбі, Н. Й.; членом УНС став у 1947 р. Залишив у смутку дружину Перл і дочку Лорі. Похорон відбувся 6 квітня на цвинтарі Голі Сепульчер в Рочестері, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

ВАСИЛЬ І. ВОЛИНЧАК, член УНС Відд. 230 Т-ва св. Івана Хрестителя в Янгставн, Огайо, помер 28 січня 1978 на 18 році життя. Нар. 1959 р. в Янґставн, Огайо. Членом УНС став у 1962 р. Залишив у смутку батька Михайла, матір Патрицію, брата Михайла і сестру Катерину, діда й бабцю Н. Волинчак та п. МекАрчер. Похорон відбувся 31 січня 1978 р. на цвинтарі Кальварія в Янґставн, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!
Петро Ліщак, секр.

ФРАНКО СТАВАРСЬКИЙ, член УНС Відд. 375 ім. Д. Вітовського у Філядельфії, Па., помер 2 березня 1978 р. на 83 році життя. Нар. в Україні 1895 р. Членом УНС став у 1934 р. Похорон відбувся 3 березня 1978 р. на цвинтарі Делавар Валей в Савтгемптон, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Петро Тарнавський секр.

Д-Р СТЕПАН КУЧМЕНДА, член УНС Відд. 432 ім. Т. Шевченка в Торонто, Онт., помер 18 березня 1978 р. на 64 році життя. Нар. 1914 р. в Пужанівцях, пов. Вібрка, Україна. Членом УНС став у 1957 р. Залишив у смутку дружину Мирославу, дочку Дзвінку з чоловіком Ігорем та дітьми Данилком і Мелянією; дочку Рому з чоловіком Любомиром та ближчу і дальшу родину в Канаді, ЗСА і в Україні. Похорон відбувся 21 березня 1978 р. на цвинтарі „Парк Лован" в Торонто, Онт., Канада.

Вічна Йому Пам'ять!
Богдан Зорич, секр.

КСЕНЯ ДОДЬО, членка УНС Відд. 240 ім. Є. Коновальця в Клівленді, померла 16 лютого 1978 р. Нар. в селі Цвітова, Вучач. обл. Тернопіль., а членкою УНС стала в 1951 р. Залишила у смутку дочку Розалію, зятя Омеляна Подусівського; внуків: Василя, Михася і Марусю; сестри: Теклю в Америці, Гануську в Україні, Марію в Німеччині; брата Івана Зарваницького на Україні; ближчу і дальшу родину в Америці, Канаді, Новій Зеляндії, Німеччині і в Україні. Похорон відбувся 20 лютого 1978 р. на цвинтарі свв. Петра і Павла в Парма, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Кігічак, секр.

ОЛЕНА АННА РОБЕРТСОН, членка УНС Відд. 370 в Ню Гейвен, Конн., померла 22 лютого 1978 р. на 58 р. життя. Нар. 16 вересня 1919 р. в Ню Гейвен, Конн., а від 1947 р. жила в Каліфорнії. Залишила у смутку чоловіка Лайон і три доньки: Трену Наврат, Керин Робертсон і Соню МекКлюр; братів — Мирона і Богдана та дві сестри — Ольгу та Лідію Куць і одного правнука. Похорон відбувся 24-го лютого 1978 р. на цвинтарі Дубова Гора в Белард, Каліфорнія, а поминальні Богослуження відбулись 5 березня в церкві св. Арх. Михаїла в Ню Гейвен.

Вічна Їй Пам'ять!
Василь Гіна, секр.

АНТІН ТРАСКА, член УНС Відд. 320 Б-ва Пресв. Тройці в Балтімор, Мд., помер 8-го червня 1978 на 84 році життя. Нар. 1894 р. Сіняві, Ярославщина, Зах. Україна. Членом УНС став 1950 р. Покійний — участник Визвольних Змагань, хорунжий Гарм. Корпусу Січових Стрільців. Залишив у смутку дружину Ольгу (з дому Стронська), дочку Ірину Терзієв і сина Олександра і 4 внуків. Похорон відбувся 12 червня 1978 р. на цвинтарі св. Михаїла в Балтімор, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!
Іван Малко, секр.

ІВАН РАКОЧИЙ, член УНС Відд. 471 ім. ген. Т. Чупринки в Монтреалі, помер 17 січня 1978 на 74 році життя. Нар. 1903 р. в Тернополі, Зах. Україна; членом УНС став 1963 р. Залишив у смутку дружину Марію, дві дочки: Лесю Чобич, Ярославу Крушельницьку, 2-ох зятів, 5 внуків та ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 21 січня 1978 р. на цвинтарі Коте дес Нейґес (укр. секція) в Монтреалі.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Андрухів, секр.

ПАРАСКЕВІЯ СТЕВЕЛЬСЬКА, членка УНС Відд. 506 Т-ва Золота Липа в Амгерстбурґу, Онт., померла 24 квітня на 71 році життя. Залишила в смутку сина Славка, невістку Анну та 3 внуків — Славка, Катерину і Сандру та ближчу і дальшу родину в Україні, Канаді і приятелів у Віндзорі та Амгерстбурґу. Похорон відбувся 26 квітня на цвинтарі Олфансі у Віндзорі, Онт.

Вічна Їй Пам'ять!
А. Масний, секр.

ЕМІЛІЯ ГРАБІНСЬКА, членка УНС Відд. 243 Т-ва св. Михаїла в Чікаґо, померла 18 січня 1978 на 91 році життя. Нар. 15 листопада 1886 р. в Україні; членкою УНС стала в 1918 р. Залишила у смутку синів — Йосипа і Володимира та дочки — Марію Реб і Катерину Берґстром. Похорон відбувся 23 січня 1978 р. на цвинтарі Голі Сепульчер у Ворт, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
В. Турчиновський, секр.

КСЕНЯ МОСКАЛИК, членка УНС Відд. 73 ім. Т. Шевченка в Провіденс, Р. Ай., померла 6 квітня 1978 на 86 році життя. Нар. 28 лютого 1891 р. пов. Броди, Україна, а членкою УНС стала 2 січня 1915 р. Залишила у смутку дочку Анну і дві внучки: Маріяну Гоф і Валю Д.Аґостіно, внука Даріюс Лі Ґоф; дві правнучки: Анну Ґоф і Дженіфер Д'Аґостіно. Похорон відбувся 8 квітня 1978 р. на цвинтарі Нотті Овк в Ковентрі, Р. Ай.

Вічна Йому Пам'ять!
Дмитро Василик, секр.

ПЕТРО ДВОРНІК, член УНС Відд. 219 ім. Михайла Грушевського в Нюарку, Н. Дж., помер 28 квітня 1978 на 88 році життя. Нар. 16 липня 1889 р. в Україні. Залишив у смутку сина Степана і три внучки: Сузанну, Юрію Анну і Джакеліну. Похорон відбувся 1 травня 1978 р. на цвинтарі Еверґрін в Елізабетті, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!
Марія Т. Юров, секр.

ВОЛОДИМИР СЕМЕРАК, член УНС Відд. 106 Т-ва св. Миколая в Чікаго, Ілл., помер 11 вересня 1977 р. на 63 році життя. Нар. 1913 р. в Україні. Членом УНС став у 1951 р. Залишив у смутку дружину Марію В. Похорон відбувся 14 вересня 1977 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Парк Рідж, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа 106 Відділу УНС

АННА СТРИХОВСЬКА, членка УНС Відд. 327 Т-ва Запорозька Січ в Гемпстеді, померла 9 квітня 1978 на 57 році життя. Нар. 1921 р. в Загачеві, Україна; членкою УНС стала в 1956 р. Залишила в смутку чоловіка Івана, доньки — Марію і Христину та внуків — Келі, Ґапі, Бабі. Похорон відбувся 12 квітня 1978 р. на цвинтарі Ґрінфілд в Гемпстед, Н. Й.

Вічна Їй Пам'ять!
А. Копистянський, секр.

БЕРТА КОГУТ, членка УНС Відд. 288 Т-ва св. Димитрія в Бетлегем, Па., померла 22 березня 1978 на 63 році життя. Нар. 11 жовтня 1914 р. в Ню Йорку, Н. Й., а членкою УНС стала у 1943 р. Залишила в смутку чоловіка Володимира, дві дочки: Анну Мей і Розмарі Едвардс та сестру Гелен Макатішин. Похорон відбувся 27 квітня 1978 р. на цвинтарі Квін оф Гевен в Меса, Аріз.

Вічна Їй Пам'ять!
Дмитро Мушастий, секр.

ЗУЗАННА ДУПЛЯК, членка УНС Відд. 42 ім. Т. Шевченка в Пассейку, Н. Дж., померла 17 лютого 1978 р. на 72 році життя. Нар. 1906 р. в Лансфорд, Па., а членкою УНС стала в 1961 р. Залишила в смутку три дочки: Анну Дідух з чоловіком Михайлом, Марію Тубудрах з чоловіком Євгеном, Галю Рос з чоловіком Йосипом; 3 синів: Михайла з дружиною Юстиною, Миколу з друж. Галею і Стефана з дружиною Марією; 14 внуків і одного правнука. Похорон відбувся 22 лютого 1978 р. в Бавнд Бруку на цвинтарі св. Андрея.

Вічна Їй Пам'ять!
Петро Головачук, секр.

АТАНАЗІЙ БІЛОУС, член УНС Відд. 20 Т-ва Згода в Гемтремку, помер 9 березня 1978 р. на 99 році життя. Нар. 16 січня 1879 р. в Тростянці. Членом УНС став у 1916 р. Залишив у смутку дочку Анету Рибач, 5 внуків і 9 правнуків. Похорон відбувся 11 березня 1978 р. на цвинтарі Оливна Гора.

Вічна Йому Пам'ять!
Роман Куропась, секр.

ТЕОДОР ТЕРЕЩУК, член УНС Відд. 49 Т-ва св. Арх. Михаїла в Торонто, помер 21 квітня 1978 на 62 році життя. Нар. в Метинові, пов. Збораів, Україна; членом УНС став у 1971 р. Залишив у смутку дружину Анну і дві доньки: Адріяну і Діяну. Похорон відбувся 24 квітня 1978 р. на цвинтарі Глендейл Меморіял Ґарденс в Торонто.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

КІПРОН АСТРАБ, член УНС Відд. 195, помер 12 квітня 1978 на 95 році життя. Нар. 1883 р. в Україні. Членом УНС став у 1908 р. Залишив у смутку синів Михайла і Вілліяма та дочку Ельзу МекКофрей. Похорон відбувся 15 квітня 1978 р. на цвинтарі Асумпшин у Пікскілл, Н. Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Андрій Демпсей, секр.

ВАРВАРА (з Томашівських) ПЛАХТІЙ, членка УНС Відд. 361 Т-ва Дністер в Ню Йорку, померла 19 лютого 1978 на 69 році життя. Нар. 1909 р. в Купновичах Старих, пов. Рудки. Членкою УНС стала у липні 1955 р. Залишила у смутку чоловіка Михайла, сестру в Польщі та другу сестру і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 23 лютого 1978 р. на цвинтарі св. Андрея в Савт Бавнд Бруку.

Вічна Їй Пам'ять!
Степан Чума, секр.

ІВАН ПАТРИК, член УНС Відд. 32 Т-ва Олега Ольжича у Філядельфії, Па., помер 16 січня 1978 на 59 році життя. Нар. 27 грудня 1919 р., членом УНС став 30 вересня 1968 р. Залишив у смутку дочку Іванну Лесо, зятя і трьох внуків. Похорон відбувся 21 січня 1978 р. на цвинтарі Святого Хреста у Філядельфії ,Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Михайло Хомин, секр.

АНТІН ШПАК, член УНС Відд. 161 Т-ва св. Василія в Ембрідж, Па., помер 4 липня 1978 на 59 році життя. Нар. 12 вересня 1919 р. в Мекіс, Рокс, Па., а членом УНС став у 1956 р. Залишив у смутку три сестри: Йосипину Саску, Ольгу Розен та Джені. Похорон відбувся 7 липня 1978 р. на укр. катол. цвинтарі свв. Петра і Павла в Ембрідж, Па.

Вічна Йому Пам'ять!
Ричард Джула, секр,

МИХАЙЛО ОБЛАЧИНСЬКИЙ, член УНС Відд. 259 Т-ва Народження Пресвятої Діви в Чікаґо, помер 26 червня 1978 на 93 році життя. Нар. 1886 в Україні. Членом УНС став у 1927 р. Залишив у смутку дружину Пелагію, сина Михайла і дочку Марію, 8 внуків і 8 правнуків. Похорон відбувся 28 червня на цвинтарі Воскресіння в Джастіс, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!
Юлія Ґуґлик, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 15-го ВЕРЕСНЯ 1978 р.

НЮАРК-ІРВІНҐТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ, 371 Відд., о год. 7-ій веч. в залі УНДому в Ірвінґтоні. Проситься чл. вирівняти залеглі вкладки. — Стефанія Стеців, гол., В. Шпирка, заст. гол., Леся Назарук, кас., Ю. Баранюк, фін. секр.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!